

Bilaga 3 till kommunfullmäktiges protokoll 2006-09-04 § 4

Svar på interpellation 2006:10 av Peter Lundén-Welden (m) om fler barnfamiljer bland hemlösa

Peter Lundén-Welden (m) har ställt ett antal frågor till mig om fler barnfamiljer bland hemlösa.

Interpellanten hänvisar i sin interpellation till den nationella kartläggningen av hemlösheten som socialstyrelsen genomförde 2005. Det går dock inte att ta denna kartläggning som intäkt för att hemlösheten ökat för Stockholms del. Socialstyrelsen använder sig i sin räkning av andra definitioner än vad Stockholm gör och de bägge räkningarna är därför inte jämförbara. Jag delar däremot helt och fullt interpellantens oro över utvecklingen, både av att antalet hemlösa inte minskar påtagligt trots de många insatser som görs men också av att andelen kvinnor ser ut att öka i vissa mätningar. Det måste dock påpekas att det inte heller går att dra några säkra slutsatser beträffande andelen kvinnor eftersom mätmetoderna skiljer sig åt. Exempelvis var 27 % kvinnor i Stockholms stads senaste räkning (2004) och 25 % kvinnor i socialstyrelsens räkning 2005. Andelen utrikesfödda går inte att se i TÖG-registret eller i stadens räkning och det finns därmed ännu mindre grund för slutsatser om utvecklingen. Jag delar också interpellantens uppfattning att det är en komplex kedja av händelser som leder fram till hemlöshet. Det är därmed också komplexa åtgärder som behövs för att få bort människor från hemlösheten.

1. Vad avser ansvarigt borgarråd göra för att förbättra situationen för hemlösa med barn i Stockholm?

Interpellationens frågeställningar beträffande hemlösa med barn är något oklara. Dels beskriver interpellanten att familjer med minderåriga barn uppmärksammats i socialstyrelsens rapport, dels anges att en tredjedel av de hemlösa 2005 var föräldrar till barn under 18 år. Det faktum att en hemlös person är förälder innebär dock inte med automatik att personen också lever med sina barn. Jag tolkar den första frågan som att interpellanten syftar på hemlösa som har barn, utan att leva med dem. För det stora flertalet hemlösa är kontakten med de egna barnen ofta mycket eftersatt. I synnerhet bland de kvinnliga hemlösa har detta ofta upplevts som en av de tyngsta bördorna. Med anledning av detta tog jag initiativ till att inrätta en mötesplats för hemlösa och deras barn. Mötesplatsen invigdes tidigare under 2006 och det är min förhoppning att den ska kunna spela en roll för många människor, naturligtvis även män, och vara en viktig del i vägen tillbaka till ett ordnat liv.

I övrigt gäller samma strategi för alla hemlösa, oavsett om de har barn eller inte. Staden fortsätter att arbeta för att hitta lösningar som är anpassade för den enskilda individen. Stadens boendetrappa erbjuder idag en rad olika möjligheter att hitta ett långsiktigt boende, och denna utveckling ska fortsätta.

2. *Vad avser ansvarigt borgarråd göra för att förhindra att fler föräldrar till barn under 18 år blir hemlösa?*

Jag tolkar interpellantens andra fråga som att den syftar på familjer med minderåriga barn. Genom olika skrivelser och initiativ har majoriteten lyft frågan om barnfamiljer i riskzonen för hemlöshet, eller redan hemlösa barnfamiljer. I november 2004 presenterades en rapport om hemlösa barnfamiljer i socialtjänstnämnden och i juni 2005 fattade socialtjänstnämnden beslut rörande en central vräkningsakut. Bägge dessa ärenden visade att barnfamiljer som ligger i riskzon för vräkning eller av olika skäl redan blivit av med sin bostad var aktuella för mycket stora insatser från socialtjänstens sida. Det bedömdes därför inte som meningsfullt att inrätta ytterligare instanser från samhällets sida. Att barnfamiljer trots allt vräks är dock ett mycket bekymmersamt faktum, eftersom svårigheterna för de aktuella familjerna är mycket stora, liksom kostnaderna för samhället. Antalet förturslägenheter har ökat kraftigt under innevarande mandatperiod och detta arbete kommer att fortsätta. Erfarenheterna från ett intressant projekt i Hässelby-Vällingby visar att ca hälften av de hemlösa barnfamiljerna inte var vräkta utan aldrig hade kommit in på bostadsmarknaden. Detta visar att det kan behövas fler sätt att motverka hemlöshet bland barnfamiljer än att ensidigt fokusera på vräkningar.

Stockholm den 3 maj 2005

Margareta Olofsson (v)
socialborgarråd